

Zagreb, 15. travnja 2022.

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska 6
21000 Split**Poslovni broj: P-328/2021**

Tužitelj: **JADRAN LAGUNA d.o.o. u stečaju**, Gradac, Jadranska 16, Republika Hrvatska, OIB: 56976586879, kojeg zastupa punomoćnik Pavo Novokmet, OIB: 12453130124, odvjetnik u LOVRIĆ NOVOKMET SMRČEK odvjetničko društvo d.o.o., Heinzelova 33A, Zagreb, OIB: 36426031758

Tuženici: **1. Vlado Pejković**, s prebivalištem u Sv. Spasa 5/A, 21 000 Split, OIB: 14363790716 (u daljnjem tekstu: „**Tuženik 1**“),

2. ADRIATIQ ISLANDS GROUP HOTELI d.o.o. u stečaju, sa sjedištem u Jelsi, Jelsa 246, Republika Hrvatska, OIB: 78472447506 (u daljnjem tekstu: „**Tuženik 2**“),

3. László Attila Kerekes, s prebivalištem u Mađarskoj, Ürömi út. 50. 3. kat, 5. vrata, 1023 Budimpešta, OIB: 62718516583 (u daljnjem tekstu: „**Tuženik 3**“).

(u daljnjem tekstu Tuženik 1, Tuženik 2 i Tuženik 3 zajedno kao: „**Tuženici**“)

VPS: 1.211.750,59 kuna

ODGOVOR NA ŽALBU

1x, prilog

1. Naslovni sud je dana 25. ožujka 2022. godine, donio rješenje pod poslovnim brojem: 13 P-328/2021-16, kojim je, među ostalim, utvrdio da je prekinut parnični postupak u ovoj pravnoj stvari u odnosu na Tuženika 2, iz razloga nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečaja nad Tuženikom 2 („**Rješenje o prekidu**“).

2. Tuženik 1 je protiv Rješenja o prekidu podnio žalbu dana 4. travnja 2022. pobijajući rješenje zbog svih žalbenih razloga iz članka 353. stavka 1. ZPP-a („**Žalba protiv rješenja**“).
3. Žalbom protiv rješenja, Tuženik 1 tvrdi da je naslovni sud trebao utvrditi prekid postupka u odnosu na Tuženika 1 i Tuženika 2, a ne samo u odnosu na Tuženika 2, iz razloga što Tuženik 1 i Tuženik 2 (prema stavu Tuženika 1) imaju položaj jedinstvenih suparničara u ovom parničnom postupku.
4. Naprotiv, **Tuženik 1 i Tuženik 2 (kao i Tuženik 3, iako ga Tuženik 1 iz nekog razloga ni ne spominje u Žalbi protiv rješenja) nemaju položaj jedinstvenih suparničara, nego položaj običnih materijalnih suparničara**, s obzirom da se u pogledu svakog od njih mogu donijeti različite sudske odluke.
5. Ne bi trebalo biti sporno da su svi Tuženici (pa tako i Tuženik 1 i Tuženik 2) materijalni obični suparničari, jer je naslovni sud ovlašten odlučivati o odgovornosti svakog Tuženika zasebno, te ne postoji zapreka da se donesu različite odluke o postojanju odgovornosti različitih Tuženika. Štoviše, suprotno navodima Tuženika 1 iz Žalbe protiv rješenja, prema prirodi pravnog odnosa između Tuženika, spor se **ne mora riješiti prema svima na jednak način**.
6. Naime, predmetni parnični postupak vodi se radi odgovornosti Tuženika (kao solidarnih dužnika) za štetu Tužitelju po osnovi članka 273. stavaka 1. do 3. ZTD-a. Pritom Tuženik 1 odgovara za štetu kao raniji član uprave Tužitelja (temeljem članka 273. stavka 2. te članka 252. ZTD-a), Tuženik 2 kao „osoba koja je imala koristi od štetnih radnji i s nakanom u tome sudjelovala“ (dakle, temeljem članka 273. stavka 3. ZTD-a), a Tuženik 3 kao osoba koja je „s nakanom koristeći svoj utjecaj u društvu navela člana uprave da poduzme štetne radnje na štetu društva“ (dakle, temeljem članka 273. stavka 1. ZTD-a).
7. Slijedom navedenog, moguće je da prvostupanjski sud u konačnoj odluci u ovoj pravnoj stvari donese sadržajno različite odluke u pogledu odgovornosti pojedinih Tuženika za štetu Tužitelju. Navedeno je i jedini mogući zaključak, s obzirom da se i pretpostavke odgovornosti za štetu propisane ZTD-om ponešto razlikuju, ovisno o tome radi li se o odgovornosti člana uprave, osobe koja je koristila svoj utjecaj u društvu kako bi člana uprave navela da poduzme štetnu radnju na štetu društva ili pak o osobi koja je od toga svega imala koristi. Tako su mogući različiti ishodi pa primjerice, sud može utvrditi da je Tuženik 1 počinio štetnu radnju na teret Tužitelja, ali da za štetu ne odgovaraju Tuženik 2 i Tuženik 3, ili pak da uz Tuženika 1 za štetu odgovara i samo neki od ostalih Tuženika, ali ne i oba preostala Tuženika itd.
8. Drugim riječima, iako Tužitelj gornjim primjerima ni na koji način ne odustaje od bilo kojeg navoda iznesenog u dosadašnjem tijeku ovog parničnog postupka i drži sva tri Tuženika solidarno odgovornima za štetu Tužitelju, ne bi trebalo biti sporno da su Tuženici samo obični suparničari te da je moguće u odnosu na svakoga od njih donijeti, u konačnici, sadržajno različite odluke.

9. Također, ni činjenica da su Tuženici u ovom postupku solidarni dužnici (koji temeljem članka 273. stavaka 1. do 3. ZTD-a solidarno odgovaraju za štetu Tužitelju), ih ne čini jedinstvenim suparničarima, već običnim suparničarima. Stav da solidarnost dužnika dovodi samo do običnog, a ne i jedinstvenog suparničarstva je potvrđen i u brojnoj sudskoj praksi, koju Tužitelj citira u nastavku:

*„Suprotno navodima revizije **solidarni dužnici nisu jedinstveni suparničari**. Stoga se učinak parničnih radnji što su ih proveli drugi suparničari ne protežu i na tuženika koji ih nije poduzeo.“*

Prilog: Presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske, od dana 10. rujna 2008. godine, posl. br. Rev 722/08-2 (Prilog 1.)

*“Iz sadržaja spisa proizlazi da je I. L. glavni dužnik, dok su M. L. i tuženik solidarni jamci, **pa se tuženik s I. L. i M. L. nalazi u položaju pasivnog solidariteta s položajem suparničara, ali ne jedinstvenih suparničara** u smislu odredbe čl. 201 Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP), **kako to pogrešno smatra tuženik. U ovoj parnici oni se ne mogu smatrati jednom parničnom strankom, jer se niti prema zakonu, a niti prema prirodi pravnog odnosa spor ne mora riješiti prema svima na jednak način. U konkretnom slučaju radi se o solidarnim dužnicima, koji se smatraju običnim suparničarima** u smislu odredbe čl. 196 ZPP-a, zbog čega je neutemeljena žalbena tvrdnja tuženika da se učinak odluke (rješenja) Županijskog suda u Z. broj Gž. ___/03-2 od 16. prosinca 2003.g. proteže i na I. L. i M. L.”*

Prilog: Sentenca Županijskog suda u Varaždinu preuzeta za web stranice iusinfo.hr, koja se temelji na odluci tog suda u predmetu posl. br. Gž.1831/05-2 od 22. studenog 2005. godine (Prilog 2.)

10. Stoga je jasno da je prvostupanjski sud ispravno postupio kad je utvrdio da je prekid ovog postupka nastupio isključivo u odnosu na onog suparničara nad kojim je otvoren stečajni postupak, što je u ovom slučaju Tuženik 2, dok se u odnosu na ostale suparničare (pa tako i Tuženika 1) postupak nedvojbeno treba nastaviti. Osim toga, takav stav jasno je izražen i u rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Pž-7105/2017-2 od 2. siječnja 2018. U spomenutom rješenju, taj sud tako navodi sljedeće:

„Prema odredbi čl. 212. t. 5. ZPP-a postupak se prekida: kad nastupe pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka.

Iz navedene zakonske odredbe proizlazi da se postupak prekida bez obzira na to je li stečaj otvoren nad tužiteljem ili tuženikom i bez obzira na predmet spora.

Kada se u istoj stranačkoj ulozi nalazi više procesnih subjekata (suparničarstvo) prekida se parnica samo u odnosu na suparničara nad kojim je otvoren stečajni postupak dok se postupak nastavlja u odnosu na ostale suparničare, osim u slučaju jedinstvenih suparničara.

Kada su u pitanju solidarni dužnici vjerovnik može po svom izboru zahtijevati ispunjenje obveze u cjelini ili djelomično od svih dužnika ili od bilo kojeg

pojedinačno pa se spor ne mora riješiti na jednak način prema svima. Stoga su oni u parnici obični materijalni suparničari.

Prilog: Rješenje Visokog trgovačkog suda, posl. br. Pž-7105/2017-2 od 2. siječnja 2018.
(Prilog 3.)

11. Osim toga, treba se ukratko osvrnuti i na tvrdnju Tuženika 1 iz Žalbe protiv rješenja po kojoj „*Ne postoji mogućnost da Tuženik 2 kao društvo kojem su isplaćene naknade temeljem gore citiranog Ugovora bude odgovaran za štetu Tužitelju, a da istovremeno to ne bude i Tuženik 1 kao član uprave Tužitelja u vrijeme kada je došlo do navodne bespravne raspodjele imovine Tužitelja (ili obratno).*“
12. Takva tvrdnja jednostavno nije točna. Itekako postoji mogućnost da Tuženik 2 bude odgovoran za štetu Tužitelju, a Tuženik 1 ne bude – primjerice Tuženik 1 (kao raniji član uprave Tužitelja) dokaže da „nije povrijedio svoje dužnosti“ (u smislu članka 273. stavka 2. ZTD-a), a ispostavi se da je svejedno radnjama Tuženika 2 (kao osobe koja je od štetne radnje imala koristi) i Tuženika 3 (kao osobe koja je navela Tuženika 1 da čini štetne radnje) nastala šteta društvu.
13. Moguća je i obratna situacija – da Tuženik 1 bude odgovoran za štetu Tužitelju, a Tuženik 2 ne bude. U tom smislu, Tuženik 2 bi mogao, primjerice, dokazati da on nije s nakanom sudjelovao u štetnoj radnji ili da od takve štetne radnje nije imao koristi, a da je ipak Tuženik 1 povrijedio svoje dužnosti i poduzeo štetne radnje na štetu Društva.
14. Naravno, opisani hipotetski ishodi teško da su mogući u ovom postupku, jer je iz spisa predmeta jasno da su svi Tuženici znali sve i aktivno sudjelovali u činjenju štetnih radnji kojima je nastala ogromna šteta Tužitelju. Ali to i dalje ne znači da su Tuženik 1 i Tuženik 2 jedinstveni suparničari.
15. Štoviše, iz takvih navoda Tuženika 1 je vidljiva njegova namjera – pokušati produljiti ovaj parnični postupak na način da pokuša uvjeriti drugostupanjski sud da se prikloni njegovom, potpuno pogrešnom shvaćanju instituta prekida parničnog postupka te instituta suparničarstva.
16. Također, rješenjem Trgovačkog suda u Splitu od dana 23. ožujka 2022. godine pod poslovnim brojem 1St-637/2021-16, kojim je u točki I. otvoren stečajni postupak nad Tuženikom 2 („**Rješenje o otvaranju stečaja**“), točkom IV. zaključen je stečajni postupak nad Tuženikom 2, te je točkom VI. naloženo brisanje Tuženika 2 iz sudskog registra. Stoga je izgledno da će Tuženik 2 prestati postojati kao pravna osoba, te se protiv njega neće moći donijeti presuda u ovom sporu.

17. Tužitelj stoga usputno napominje kako ni u slučaju brisanja Tuženika 2 iz sudskog registra sud ne bi bio ovlašten utvrditi da je nastupio prekid postupka i u odnosu na Tuženika 1. Navedeno potvrđuje rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-1502/08 od dana 16. ožujka 2009. godine, a u kojem se navodi:

„Prema podacima iz sudskog spisa proizlazi kako je prvotuženik brisan iz sudskog registra, nakon što je rješenjem tog suda poslovni broj St-10/07 od 24. rujna 2007., zaključen stečajni postupak.

Prvostupanjski sud je osnovano zaključio kako je prestanak pravne osobe koja je stranka u postupku, razlog za prekid postupka u smislu odredbe čl. 212. t. 4. ZPP-a.

Međutim, pritom je on nepravilno donio rješenje kojim utvrđuje prekid postupka u odnosu na oba tuženika, umjesto samo u odnosu na prvotuženika. To iz razloga što su se uvjeti za prekid postupka po sili zakona ostvarili samo u odnosu na prvotuženika, njegovim brisanjem iz sudskog registra.

Uz navedeno, predmet spora je plaćanje obveza iz ugovora o lizingu kojeg je sklopio tužitelj s prvotuženikom kao korisnikom lizinga, a drugotuženik se tužitelju obvezao kao jamac platac za obveze iz tog ugovora. S obzirom na to da su jamci platci obični suparničari, protiv njih se može donijeti sadržajno različita odluka (čl. 200. ZPP-a), za razliku od jedinstvenih suparničara u odnosu na koje se spor može riješiti samo na jednak način prema svima (čl. 201. ZPP-a).

Prilog: Sentenca Visokog trgovačkog suda preuzeta za web stranice iusinfo.hr, koja se temelji na rješenju tog suda u predmetu posl. br. Pž-1502/08 od dana 16. ožujka 2009. (Prilog 4.)

18. S obzirom na sve gore navedeno, te s obzirom da ne postoji razlog zbog kojeg bi trebalo utvrditi da je prekid postupka nastupio i u odnosu na Tuženika 1, te s obzirom da je Rješenjem o prekidu ispravno odlučeno, Tužitelj ovim odgovorom na žalbu predlaže naslovnom drugostupanjskom sudu da odbije Žalbu protiv rješenja Tuženika 1 kao neosnovanu, te obveže Tuženika 1 da naknadi Tužitelju troškove ovog žalbenog postupka.

JADRAN LAGUNA d.o.o. u stečaju,
koju zastupa:

Pavo Novokmet, odvjetnik

Trošak tužitelja:

Sastav podneska	Tbr. 10.4.	12.120,00 HRK
Porez na dodanu vrijednost 25%		3.030,00 HRK

Ukupno: **15.150,00 HRK**
+ pristojbe po odmjeri suda